

Een bij in de auto

Tekst en tekening Teunie Bastiaan

Het is woensdag, eind van de middag, en ik rij over de A28 naar huis. Alles gaat lekker totdat ik een bij hoor zoemen in de auto. Ik kijk naar rechts en ja hoor, daar vliegt hij voor het raam van de rechterdeur. Oh nee hè.

Gewoon rustig blijven en opletten. Het doet mij meteen denken aan mijn eerste volkje dat ik van Albert Stoter kreeg, de bijenteeltleraar uit Apeldoorn. Ik had de zesramer niet goed genoeg afgesloten en alle bijen vlogen door de auto. Toen ik thuiskwam deed ik de achterklep open en daar vloog een hele zwerm bijen naar buiten. Gelukkig zat er nog een klein restje in en dat was het begin van een prachtig, sterk volk.

Maar hoe komt deze bij nu in mijn auto? Ik was na mijn werk naar mijn ouders gereden om de laatste dahlia's uit hun tuin te plukken. Een bonte verzameling van paars, roze en oranje. Tijdens het plukken zag ik een bij in één van de dahlia's. Hij sliep heerlijk. Die heb ik dus niet geplukt, maar waarschijnlijk heb ik deze bij over het hoofd gezien. De bos bloemen ligt achter mijn stoel op de grond en ik hoop stiekem dat er niet meer in zitten.

Wanneer ik thuis aankom is de bij verdwenen. Dat kan niet, denk ik en ga op zoek. Ja hoor, hij zit in de spleet tussen de voordeur en de rechterstijl. Hoe prachtig. Maar ja, die deur moet toch een keer open en ik waag het erop. Oeps, daar valt hij naar beneden onder de stoel. Ik pak hem heel voorzichtig op. Ik zie een prachtig geel lijfje en ben op slag verliefd. Welke soort zou het zijn? Ik zoek het op via Google. Het is een schattige aardhommel. ●

